

Szent Józsefről nevezett Boldog Mária Terézia, Kármel, D.C.J. (1855-1938)

Jézus Isteni Szívéről Nevezett Kármelita
Nővérek alapítónője

Boldoggá avatás: 2006. május 13-án.

**„Sem Kármelt,
sem Jézus Szívét nem akartam feladni”**

„Anyánk, köszönjük Neked! Anyánk, követünk Téged!” (ÖÉ 321)

*Mária Terézia
n. S. József
Kármelita Nővérek
Alapítónője
Szent József 14. Május
1934*

Jézus Isteni Szívéről Nevezett Kármelita Nővérek
8315 GYENESDIÁS
Darnay u. 15
E-mail: carmelita.gyenes@t-online.hu
Tel.: 83/316-201 – Fax: 510-071

Jézus Isteni Szívéről nevezett Kármelita Nővérek

Az apja eltaszította magától. Püspökei megtagadták. Beadványaira nem válaszoltak. Türelmét a végsőig próbára tették. Szegénység, magány és betegség voltak az állandó kísérői. Mégis Tauscher Anna Máriát belső erő éltette, mely erősebb volt, mint a nehézségek. Széles látóköre, ereje és isteni bölcsessége egy életen át kísérték a megpróbáltatásokon keresztül. Szeretett, szenvedő Urának szellemében minden csapást készségesen elfogadott, hogy megdicsőítse, kövesse a példáját. A közösség ma Isten szolgálatában azért az egyházért él, melyet ő annyira szeretett.

Mindenkiben Istent lássuk
Mindenkiben Istent szolgáljuk
Mindenkiben Istent szeressük!
(ÖÉ 322)

Szent Józsefről Nevezett
Mária Terézia Anya, D.C.J. A
Jézus Isteni Szívéről nevezett
Kármelita Nővérek alapítónője

Sandow temploma és plébániája,
ahol Mária apja 1855-1865-ig lelkész volt

Szent Józsefről Nevezett Mária Terézia Anya, Anna Maria Tauscher van den Bosch Sandowban, Brandenburg tartományban született. Anna Mária apja, Tauscher Traugott Hermann, mint elődei Luther Márton ideje óta, evangélikus pásztor volt, a szuperintendáns beosztásig vitte.

A 15 éves Anna Máriában az igazság iránti vágy túlnőtt azon, amit az evangélikus vallás kínálhatott neki. 22 évesen el kezdte naponta olvasni a Szentírást és a Krisztus követését. Egy napon apja kollégái előtt megvédte a pápai tévedhetlenség dogmáját, és anélkül, hogy valaha is katolikus szentekkel vagy azok írásaival találkozott volna, erősen hitt abban, hogy az Isten Anyja mindig is szűz maradt.

„Senkim sem volt, akit megkérdezhettem volna, Isten lett egyedüli tanítóm, vezetőm, tanácsadóm. Mindig sok gondolat és kérdés munkált bennem; de mindig csak a lelki életet illető kérdések, mert hiszen a jó Istennek akartam tetszeni. ...
(ÖÉ 23)

Isten, a Szentírás, a Centrum-pártiak beszédei és a múzeumok műkincsei voltak azok a források, melyekből merítettem, és ezekben találta meg „igaz hitre” szomjazó lelkem, amit keresett. (ÖÉ 26)

Anna Mária, mint ifjú hölgy

Hosszú évek óta bizonyágként élt benne, hogy a jó Isten 30 éves korában fogja meghívni az Ő szolgálatára. Hogyan és hol fog teljesedni vágya, hogy „nővér legyen”, még nem tudta. Mindent Istentől várt, Ő pedig szemmel láthatóan vezette lépteit.

Röviddel a 30. születésnapja után Anna Mária a Kölni Újságban olvasta, hogy egy kölni elmeosztályra főnövért keresnek. Talán ez lenne az az áldozat, ez az a szolgálat, melyre 8 éve vár? 1886. március 6-án elhagyta Berlint, és elfoglalta helyét Kölnben a Lindenburgi Pszichiátriai Klinikán.

Anna Mária sosem tanult betegápolást, mégis odaadásával és anyai szeretetével igazi otthonná, „családdá” alakította át az osztályt. A Gondviselés úgy hozta, hogy Lindenburgban az igazgató kivételével mindenki katolikus volt. Az intézmény egyik lelkipásztora egy katolikus Katekizmust ajándékozott neki. Ebben megtalálta leírva azt, ahogyan ő korábban „saját vallását” jellemezte. Hamarosan készülni kezdett a visszafogadására.

Egyik napon azonban az igazgató megtudta a terveit. Apjával hazautazott, de hamarosan levelet kapott az igazgató úrtól, hogy sürgősen engedje vissza Lindenburgba. Mielőtt a kölni vonatra felszállt, meg kellett ígérnie apjának, hogy nem lesz katolikus. Ma, és holnap talán még nem - ennyit tudott csak megígérni. Így világos volt, hogy mi mindent veszített el, amikor 1888. október 30-án visszatért a katolikus Egyházba.

Elépés után apja kitagadta Anna Máriát, ezen kívül elvesztette állását is Lindenburgban, mégis töretlenül hitt Isten gondviselő szeretetében. Számtalan pályázata ellenére nem talált új állást, mert a korábbi igazgató az ajánlólevelében elítélő módon nyilatkozott róla. Így Anna Mária hontalan és vagyonatlan lett. Szerencsére katolikus barátai segítettek neki helyet szerezni egy katolikus női kolostorban, melyhez öregotthon is tartozott.

Esténként és éjjelente Anna Mária sok órát töltött az Oltáriszentség imádásában, és így erősítette a köteléket isteni Jegyeséhez. Továbbra is munkát keresett.

„Ó Uram, küldj, ahova akarsz, hogy akaratod szerint munkáljam a lelkek üdvösségét. Teljesítsd, amit oly hön áhít lelkem, hogy bizonyíthassam Neked, ó Istenem szeretetemet és hálámat- de ha lehet, ne küldj Berlinbe; de ne úgy legyen, ahogy én akarom, hanem ahogy Te.”

(ÖÉ 55)

*Kármelhegyi Boldogasszony,
a kármeliták patronája*

Így imádkozott Anna Mária minden nap. Felébredt benne a vágy, hogy nővér legyen, de folyamatosan meg kellett küzdenie azzal a kísértéssel, hogy szerzetes-családot kell alapítania. Érzéseit nem oszthatta meg senkivel, és csak abban reménykedett, hogy ha belép egy közösségbe, megszabadul ettől a kínzó érzéstől. A gyóntatói tudták, hogy Isten az Ő szolgálatára teremtette, mégis lebeszéltek egy már meglévő Rendbe való belépésről. Tíz hónappal később kapott egy meghívást Savigny Grófnőtől, egy tetterős berlini katolikus hölgytől, aki arra kérte, hogy kísérje őt el az utazásain. Habár nem szívesen hagyta el Kölnit, mégis elfogadta a meghívást.

Savigny grófnő kísérete idejében, Anna Mária elolvasta „Jézusról nevezett Szent Teréz életét”, Az alázatosság, az istenszeretet, a miszionárius buzgalom és Szent Teréz hősiessége megfelelték Anna Máriának és semmi mást nem kívánt, minthogy belépjen egy Kármelita Kolostorba. De megértették vele, hogy „nem a Kármel a hivatása” Amikor a gyóntatóját Amerikába küldték, Bonn környékén egy kis falusi templomban találja meg lelke orvosát Westenberg főtisztelendő úrban, aki közli, hogy gondolatai nem kísértések, és többé „Ne álljon ellen a kegyelemnek”, (ÖÉ 71) Úgy érezte magát, mint a láncaitól szabaduló sas.

Jézusról nevezett Szent Teréz

Ez után a felismerés után egyetlen vágya volt, hogy teljesítse Isten hívó szavát. Berlinben azt tapasztalta, hogy a hat év alatti gyermekekkel egyetlen intézményben sem foglalkoztak. A Berliini Püspöki Delegátusnál engedélyt kapott, hogy egy gyermekotthont alapítson. 500 márkából, melyet a grófnőtől hálából kapott, Anna Mária 1891. augusztus 2-án megalapította az első Szent József

Gyermekotthont. Pappelallee-n bérelt egy kis házat (két szoba, konyha) amelyet berendezett egy gondozónővel, egy dadussal az első három gyermek részére. A gyermekek száma egyre növekedett, akik őt Anyának nevezték. Kilátásba volt, hogy a lakók kiköltöznek a ház többi részéből, és lehetőség adódik a kápolna berendezésére is. Szilárd elhatározása volt, hogy az Oltáriszentség nélkül nem költözik át a gyermekotthonba. Anna Mária ezért így imádkozott: „Ha Te jössz, jövök én is! A vágy és a szeretet fohásza volt ez, és az Üdvözítő megértette és meghallgatta szeretetemet sok százszor hozzá szálló fohászat” (ÖÉ. 79)

*Szent József Gyermekotthon gyermekei Berlinben 1896.
Minden otthont Szent József oltalma alá helyezett*

Szent Józsefről nevezett Mária Terézia Anya számára az Oltáriszentség lett életének középpontja. Csendes óráiban, melyeket Jézussal töltött a Kölni kápolnában, az Úr lett számára „lelkének kedvese”. Az Oltáriszentséggel egyesülve Mária Terézia Anya megtapasztalta - ahogy most nevezik - az emberi szív számára lehetséges legnagyobb örömet, mély békét és nagy szeretetet.

Az Oltáriszentség tisztelete marad a Mária Terézia Anya által alapított Közösség lelkeségének központjában.

Ezekben az órákban Isten olyan szeretettel izzította át a szívem, hogy később bármilyen szenvedést kellett túrnöm Isten kegyelméből, az alig viselt meg jobban, mint amikor egy csepp víz hull a forró vasra:”(ÖÉ 52) Jézussal és Jézusért mindent eltűrt, de nélküle elhagyatottnak és árvának érezte magát. „Ha Te jössz, jövők én is!”

Az Oltáriszentség jelenléte volt a legfontosabb az életében. Mária Terézia Anya másokat is a szeretet forrásához kívánt elvezetni. Tudta, hogy ő és a jövőbeli munkatársai csak Isten forrásából való állandó táplálkozással lehetnek annak eszközei.

Az első fogadalom letétele a sittardi anyaházban

A szeretet forrásánál, a legszentebb Oltáriszentségnél felüdül a lelkünk, és naponta egyre jobban izzik az isteni szeretet tüzetől, attól a szeretettől, mely sosem nyugszik, amely a felebaráti szeretetben felemészthető. (ÖÉ 285)

1891. december 8-án Krisztus beköltözött a Pappel-fasorba. Anna Mária ezt a napot, „élete legboldogabb” napjának nevezte.

1897-ig már több mint 40 munkatárs csatlakozott Mária Terézia Anya művéhez a Szent József otthonokban. A berlini 3 otthonon kívül volt még egy Csehországban, és egy Oldenburgban. Ezen kívül Berlinben nyitott még egy menedékházat, ahol a Reichstagokon résztvevő papok laktak és miséztek. Minden otthont Szent József oltalma alá helyezett. „1891-ben egyik nap az ablaknál állva a naplementét csodáltam, amikor hirtelen megfogalmazódott bennem az új alapítás célja és neve: „Jézus Isteni Szívének Szolgálói engesztelésül, önmaguk megszentelődésére, a lelkek megmentésének szolgálatára az isteni Szívnek szentelik magukat.”(ÖÉ 72.) Jézusról nevezett Szent Teréziát megismerve Mária Terézia eljutott a Kármelhez. Mint a Kármel szentjei, ő is feladatának tekintette, hogy életét szeretetből odaadja a lelkek megmentésére és az egyház dicsőségére. Közösségük egészen a kármelita lelkiség szerint él, ahol a belső ima az elsődleges. Ehhez az utat Jézusról nevezett Szent Terézia mutatta meg.

A nővérek oktatják a gyerekeket Szent József tiszteletére, Horvátországban.

1896 novembere óta Mária Terézia Anya és a nővérei a gyermekek nevelését és gondozását összekötötték a szemlélődő élettel, a Kármelhegyi Boldogasszony Rendjének Regulája szerint.

Egy nővér meglátogat egy szegény, idős asszonyt.

„Miért ne sikerülne nekem ezt szigorú klauzúra nélkül követnem?

Az idők változtak; de a lelkek üdvösségéért munkálkodás lelkülete, szerete, buzgósága mindig ugyanaz marad, sem a buzgóság nem lanyhul, sem a szeretet nem hamvad el.” (ÖÉ 186).

Mária Terézia Anya azt akarta, hogy a leányai életüket ajánlják fel a szeretet égőáldozatául. Kongregációjának neve: Isteni Szívéről nevezett Kármelita Nővérek Kongregációja.

Mint Jézusról nevezett Szent Teréziának, úgy Mária Terézia Anyának is a legnagyobb öröme az volt, hogy az egyház leánya lehetett. Hála töltötte el azért, hogy Isten őt, a „sivatag gyermekét”, kiválasztotta arra, hogy egy rendi közösséget alapítson, és másokat is vezessen. Mint az egyház igazi leánya, annak tanításaihoz mindig hű és engedelmes volt. A „Püspökök szava” olyan volt neki, mint az „Isten szava”, még akkor is, ha egy kolostor, vagy egy otthon bezárását rendelte el.

Mária Terézia úgy látta, hogy az egyházat sok területen üldözik és korlátozzák. Jézus Isteni Szívével egybeforrva az egyház szenvedéseit, és győzelmeit magáévá tette.

Az Egyház szenvedése az ő szenvedése is "Imádkozzak és vezekeljek! Könyörögjek kegyelemért, a bűnösök megtéréseért! Küzdjek Istennel az Anyaszentegyház szabadságáért."
(ÖÉ 63)

Az első Szent József gyermekotthon Amerikában, Wisconsin, USA

Nővérek gyermekekkel Sittardban, Hollandia

1897-ben Mária Terézia Anya Kopp bíborosnál, Breslau hercegprímásánál, akihez annak idején Berlin tartozott - kérvényezte, hogy Alapítványát, mint rendi közösséget ismerje el. Annak ellenére, hogy a nővérek karitatív munkáját támogatta, konokul megtagadta az intézménytől az egyházi elismerést. Egy pap tanácsára Mária Terézia elhatározta, hogy Rómában keres segítséget. Ott találkozott a Kármelita Rend Generálisával, elmondta

neki az elképzelését, hogy összekapcsolja a szemlélődő imádságos életet az apostoli munkával. Ez annyira megtetszett a Generális Atyának, hogy megáldotta a skapuláróját, és segített neki abban, hogy Parocchi bíborostól, a Kármeliták protektorától ajánlást kapjon. A breslauer Kopp bíboros az ajánlólevél ellenére is megtagadta az elismerést. Így Mária Terézia Anya elhatározta: "Elmegyek Berlinből, és keresek egy püspököt, aki megadja az engedélyt az anya- és újoncházhoz." Hat évig utazott Bajorországon át Hollandiáig, Angliába és Olaszországba. Kétszer kapott hozzájárulást, de kétszer kényszerítették a körülmények az egyházmegye elhagyására és az újoncházak bezárására. Végül is 1904-ben, Olaszországban, Rocca di Papa-ban alapították meg az anyaházat. De nem maradt sokáig anyaház. Az első világháború után áthelyezték Sittardba.

Gyermekeotthon Rocca di Papaban, Olaszország

„Kezdett csöndesen a vállamra ereszkedni a kereszt. Szerető hálával öleltem át. Minél inkább éreztem jelenlétét, annál jobban tudtam szeretni; „Isten irántam való bizalmas szeretete” legnagyobb bizonyítékának tartottam.” (ÖÉ 76)

Közösségi gyülekezet
Berlinben
a Pappelallee-n
1991-ben, ott, ahol
Mária Terézia Anya
100 évvel ezelőtt
a tevékenységét
elkezdte

Berlinben sok pap és katolikus hívő erősen bírálta, hogy egy új szerzetesrendet akart alapítani. Fiatal lányokat lebeszéltek arról, hogy csatlakozzanak hozzá. Volt idő, amikor az ellenfeleinek rágalmazásai és rossz hírek terjesztése utolérték. De sosem szidta azokat, akik az útjában álltak. Ezekben az években Mária Terézia Anya szenvedett az egyedüllétől, a családjától való elszakadásától, betegségtől, és a szegénységtől.

„Azt kívánom csak, hogy ebben a hátralevő kis időben a lehető legtöbbet szenvedhessek, teljesen mindegy, hogyan, csak szenvedés legyen, és áldok mindenkit és szívből köszönöm mindenkinek, aki szenvedést okoz számomra. Ha az ember Istenért szenvedhet, az egyetlen örömben részesül, mely a mennyországban nem létezik. (ÖÉ 314)

Mit tehet egy szegény nővér azért, hogy minél több lelket megnyerjen az isteni Szívnek, mint hogy „szenvéd, engesztel, imádkozik” (ÖÉ 177)

Üvegablak
a Szent-János
Bazilikában,
Berlinben, Mária
Terézia Anya
ábrázolásával

A levesosztásnál Nikaraguában a gyerekek szeretetet és figyelmességet kaptak a nővérektől, akik az Alapítóanya példáját követik

A szenvedésben sohasem magára gondolt, hanem azokra a lelkekre, akik távol voltak az isteni Szívtől, a büszkeség és mindenféle szenvedély miatt.

A Jézus Isteni Szívéről nevezett Kármel:
Isten műve.
A feladatom az volt, hogy Isten akaratát keressem és kövessem (ÖÉ)

Mária Terézia Anya a Jézus Isteni Szívéről nevezett Kármelita Nővérek Kongregációjának alapításával a szeretet áldozatául ajánlotta fel magát. Életét a szegények szolgálatában, imában, munkában és szenvedésben töltötte a lelkek megmentéséért és az Anyaszentegyház dicsőségért. Munkájának és önfeláldozásának megkoronázása 1930-ban következett be, amikor XI. Pius Pápa a kongregációt véglegesen jóváhagyta.

„Egész életemben nagy kegyelemnek tartottam, hogy az Isten országáért, a lelkek megmentéséért szenvedhettem, és dolgozhattam. Rövidesen nem lesz már módom erre...Igen, mindenekfölött kívánom, hogy a mennyország magasából is könnyeket törölhessek, lelki sebeket gyógyíthassak.”

(ÖÉ 310)

Körmenet Sittardban, Hollandia

Mária Terézia Anya egész Európát és Amerikát átutazta, hogy gyermekotthonokat és idősotthonokat alapítson. Utolsó éveiben a Sittardi rendházat vezette Hollandiában, ahova 1922-ben átkerült az Anyaház. Amikor szervezete legyengült, és majdnem meg is vakult, még mindig órákat töltött imádságban az Oltáriszentség előtt, a nővérekhez egész idő alatt kedves és figyelmes volt. 1938. szeptember 20-án, a halála előtt, végakarata és hagyatéka a következő szép szavak voltak: „Minden, amit Isten tesz -jó! Mindig áldjuk és magasztaljuk a Jóistent!”

Halálának estéjén Mária Terézia Anya a rózsafüzérét kérte, melyet mindig magánál tartott, még utazásainál is. Majd váratlanul felemelte a kezét, és minden szót külön hangsúlyozva mondta: Mondják utánam:- Isten- mindig- jót- tesz! Mindig-áldjuk-és-magasztaljuk-a-Jóistent! „Olyan volt ez, mint a lenyugvó Nap utolsó sugara, mint egy végső vigasztalás. Egész éjjel csak egy gondolat foglalkoztatta: „Haza kell mennem, -haza az Atyához!”

Idős emberek szolgálata

„Egy hosszú, rendkívül beteljesedett élet végződött így, és egy nagy szív szűnt meg dobogni, amikor Szent Józsefről nevezett Mária Terézia Anya az Úrhoz megtért. Sok ember keresztezte az életútját. Néhányan közülük gyanakvóak voltak, sőt ellenségesek, de mások erejükhöz mérten nagyvonalúan támogatták a munkáját. Egy közülük a Berlini Dóm volt prépostja boldog Bernard Lichtenberg, aki 1943-ban a Dachau koncentrációs táborba szállítás közben halt meg. Mária Terézia anyja halála után a következőket írta: „Ha az ember a Berlin-Pappelallee-i Szent József otthon udvarán álló kis házból pillantást vet a Kármel 58 zárdájára az Ó-és Újvilágban, egy másik világ nyílik meg, melyben az alapítónő és első általános főnöknő anyja volt, 1000 nővér és 10 ezer elhagyott gyermek anyja. A charlottenburgi plébánia volt plébános tudja, mit köszönhet nemcsak a Kármel, de főleg a charlottenburgi Jézus Szíve plébánia az alapítónőnek. Egy rendkívüli istenáldotta életet! A Kármellel együtt gyászol - és örvend a megboldogult Anya iránti mélytisztelettel a hálás Lichtenberg prépost”. (ÖÉ 317)

Óvoda Kirkwoodban, USA középső része

Sr. Miriam Teresa a gyermekkórossal Maracaiboban, Venezuelában

Az anyaház missziója Nigériában.

A nővérek idős emberekről gondoskodnak Neussban, Németország

Isten ismét kiválasztotta a gyengét, hogy megszégyenítse az Erőseket. Mária Terézia Anya Hollandiában, az Anyaház kápolnájában nyugszik. Sírjának felirata:

„Anyánk, köszönjük Neked! Anyánk, követünk Téged!” (ÖÉ 321)

Ezekben a szavakban kifejeződik leányainak vágyakozása és szent odaadása, mellyel az alapítónő szellemében, Isten tiszteletére, és a lelkek üdvösségéért tevékenykednek. A lelkek megmentése és azok

Jézus Isteni Szívének Kármelitái izlandi gyermekek között, az Anyaház egy másik missziója

Isten szívéhez vezetése volt Mária Terézia Anya rendeltetése, melyért ő élt, magát feláldozta, és szenvedett. Ez volt az is, mely motiválta őt Jézus Isteni Szívének Kármeljának megalapításához.

Mária Terézia Anya nővérei idős emberek szolgálatában, Kanadában

Mária Terézia Anya kegyelmekben gazdag élete jótékony hatást tett erre a szegény családra Kamerunban.

Az alapítónő halála után Kármel DCJ tovább fejlődik. Új kolostorokat alapítottak Németországban, Ausztriában, Svájcban, Hollandiában, Olaszországban, Magyarországon, Kanadában, Nikaraguában, Braziliában, Venezuelában és az Egyesült Államokban.

Ma Mária Terézia Anya művének hatása kisugárzik a hollandiai Anyaházból az egész világra. Kolostorok találhatók Brazília, Németország, Olaszország, Kanada, Horvátország, Nikaragua, Hollandia, Ausztria, Magyarország és az Egyesült Államok három régiójában, északon (Wisconsin, Indiana, Michigan), középső részen (Missouri, Kentucky),

és a délnyugaton (Kalifornia, Texas). Ezen kívül vannak még missziók: El Salvadorban, Izlandon, Kamerunban, Nigériában, Oroszországban és Venezuelában. Az egész világon követik fiatal lányok és asszonyok, akik felismerik Mária Terézia Anya szent életét, amelyben összeköti a szemlélődő imádságos életet, az apostoli tevékenységgel. Az egyház növekedéséért tevékenykednek, melyért Mária Terézia Anya is annyit imádkozott, engesztelt és buzgólkodott.

A rend internet oldalának címe: <www.carmelitedcj.org>

A nővérek gondoskodnak a gyermekekről Chicago-ban, USA

Szolgálat a legfiatalabb plébániában, Taganrog, Oroszország, 2005. augusztus 2.

*Jézus Isteni Szívéről
Nevezett Kármelita
Nővérek tirültei
és missziók*

© Kiadó: Éditions du Signe B.P.94-67038 Strasbourg Cedex 2
Tel: 0033 (3) 88789191- Fax: 0033(3)88789199

E-mail: info@editionsdusigne.fr - www.editionsdusigne.fr

Eredeti mű: Die Selige Maria-Teresa vom Heiligen Josef, Carmel D.C.J.
Fordította: Dr. Boros Ágnes S.

Lektorálta: Sarutlan Kármelita Nővérek, Magyarorszáék, Magyarország

Forrásmunka: „Maria Teresa Tauscher” Bibliográfia

Design és Layout: Cirrus en Campagne

ISBN-10: 2-7468-1558-3 – ISBN-13: 978-2-7468-1558-2

Éditions du Signe, 2006-Minden jog fentartva. Printed in France by Girolld